

ter sig med det samme, når de har lavet hærverk eller indbrud, uden at der bliver nogen sag ud af det. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, hvis vi fra Folketinget kan sende det signal, at vi synes, det er godt.

Der var en sag for et par år siden, hvor der netop var en landbetjent, der gjorde det i godt samarbejde med den værkstedsejer, der havde haft indbrud på sit værksted. Den unge mand, som de var i gang med at få på fode, skulle i sin fritid komme og rydde op på værkstedet. Det kunne bringe ham på fode igen. Desværre mente anklagemyndigheden ikke, at den slags skulle være tilladt, og greb ind over for det. Jeg synes, det er vigtigt, at vi i stedet går ind og siger, at vi faktisk synes, det er en god måde at få løst nogle konflikter på, og at vi synes, det er en god måde at sikre, at unge ikke begår ny kriminalitet, og at de lærer, at man kan stole på de voksne.

Det bringer mig så over til det, som nogle synes er lidt mærkeligt at tage op i den her debat. Men for mig handler det altså om, at der også skal være konsekvens i politikeres holdninger. Jeg synes, det er meget mærkeligt at høre de borgerlige politikere – og især dem fra Dansk Folkeparti – stå her og sige, hvor vigtigt det er, at man mærker en straf, når man har begået noget ulovligt, og høre dem fortælle, hvor vigtigt det er, at der er en konsekvens, og at det virkelige skal kunne mærkes. Ingen barmhjertighed her! Men når det kommer til dem i toppen af samfundet, der begår ulovligheder, er der en helt anden holdning: Jamen det er jo småtterier. Det er ikke noget, man skal tage sig af. Det har ikke nogen betydning. Og man skal da i hvert fald ikke have nogen dobbeltsanktioner eller noget andet.

Det synes jeg er en underlig dobbeltmoral, og jeg mener, at den slags dobbeltmoral er med til at undergrave opfattelsen af, at man skal overholde landets love. Når man kan se, at alle dem i toppen ikke behøver at overholde landets love, bliver det en mærkelig opfattelse at dem i bunden skal – og hvis de ikke gør det, skal de virkelig mærke det. Så skal det gøre rigtig, rigtig ondt på dem!

Det synes jeg ikke er en god måde at lære unge mennesker om, hvordan samfundet skal hænge sammen, at man ikke synes, at det skal have nogen som helst konsekvenser, når dem i toppen begår ulovligheder. Og det synes jeg faktisk er noget, som også har relevans i en diskussion om, hvordan vi nedbringer kriminaliteten i samfundet.

Kl. 17:39

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg beder ordføreren om at blive stående. Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning,

Kl. 17:39

Karsten Lauritzen (V):

Jeg må indrømme, at jeg ærlig talt er forundret over Enhedslistens afsluttende bemærkninger til den her sag. Jeg synes, at man blander en lang række ting ind i det, som overhovedet ikke har noget med det at gøre.

Vi diskuterer en dagsorden, som Enhedslisten selv har sat om ungdomskriminalitet og om virkning med konsekvens. Og pludselig dukker der i spørgsmålet til de ordførere, der har været på talerstolen, og også her afslutningsvis i nogle bemærkninger nogle udfald fra ribbenene op om, at der ikke er konsekvens for dem, der er øverst i samfundet. Loven gælder ens for alle, og sådan skal det være. Og sådan mener jeg og Venstre, at det er. Men skal jeg tolke det på den måde, at Enhedslisten ikke mener, at der konsekvens for dem, der er øverst i samfundet? Og mener Enhedslisten helt konkret, at der er nogle, der befinder sig i de øverste samfundslag, der ikke bliver dømt for det, de gør sig skyldige i? Er det det, Enhedslisten giver udtryk for?

Kl. 17:40

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Lise Barfod (EL):

Ja, det er lige præcis det, jeg giver udtryk for – vi har hørt det adskillige gange. Når der har været sager om ministre, der begår ulovligheder – og det har der været adskillige gange i denne regerings tid – får vi hver gang at vide, at det er noget småtterier, og at det ikke er noget, man overhovedet skal bruge tid på, og at det da er noget pjat overhovedet at beskæftige sig med, at ministre begår ulovligheder. Jeg synes, det er mere alvorligt, når ministre, der er voksne mennesker, og som burde føle et stort ansvar, og som har mange til at hjælpe og rådgive sig, begår ulovligheder, end når unge mennesker begår noget ulovligt. Jeg synes også, at de unge skal mærke en konsekvens.

Når vi diskuterer forslag, der rammer arbejds-givere – f.eks. det forslag om hemmelige jobklausuler, vi diskuterer i øjeblikket, hvor medarbejdere bliver stavnsbundne og ikke har ret til at skifte til et job i en anden virksomhed – er holdningen hos de borgerlige og hos Dansk Folkeparti, at det ikke skal have nogen som helst